

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 23 czerwca 2017 r.

Poz. 2989

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.512.2017 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 14 czerwca 2017 r.

Rada Miasta Kutno

Na podstawie art. 86 i art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, 1579, 1948, z 2017 r. poz. 730, 935), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073)

stwierdzam nieważność:

uchwały Nr XXXIX/379/17 Rady Miasta Kutno z dnia 9 maja 2017 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w Kutnie pomiędzy ul. Skłęczkowską, ul. Metalową, ul. Wschodnią i rzeką Ochnią, w całości.

Uzasadnienie

W dniu 9 maja 2017 r. Rada Miasta Kutno podjęła uchwałę Nr XXXIX/379/17 w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w Kutnie pomiędzy ul. Skłęczkowską, ul. Metalową, ul. Wschodnią i rzeką Ochnią.

Organ nadzoru pismem z dnia 2 czerwca 2017 r. (znak: PNIK-I.4131.512.2017) poinformował Radę Miasta Kutno o wszczęciu postępowania w celu kontroli zgodności z prawem przedmiotowej uchwały.

W odpowiedzi na zawiadomienie Przewodniczący Rady Miasta Kutno w piśmie z dnia 7 czerwca 2017 r. stwierdził, że wskazane zarzuty nie naruszają w istotny sposób przepisów prawa, nie odnosząc się do poszczególnych zarzutów organu nadzoru wobec przedmiotowej uchwały.

Z ustaleń dokonanych przez organ nadzoru wynika, że niniejsza uchwała została uchwalona z istotnym naruszeniem zasad sporządzania aktu planistycznego określonych w art. 28 ust. 1 w zw. z art. 2 pkt 16a, art. 15 ust. 2 pkt 1 i 7, art. 16 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (u.p.z.p.) oraz § 4 pkt 7 i § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

Na rysunku planu stanowiącym załącznik nr 1 do przedmiotowej uchwały pomiędzy terenami o symbolach 1.KDD (droga publiczna klasy dojazdowej), a terenem o symbolu 2.ZN (zieleń urządzona) brak jest linii rozgraniczającej ww. tereny, co narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 u.p.z.p., zgodnie z którym w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

W § 15 ust. 1 tekstu planu określona została w metrach szerokość dróg w liniach rozgraniczających. Szerokość dróg winna być zgodna z rysunkiem planu, tymczasem dla dróg 1.KDZ istniejącej i projektowanej oraz dróg projektowanych 2-3.KDZ podana w tekście planu szerokość dróg jest inna niż wynika to z rysunku planu. Podobna sytuacja występuje w odniesieniu do ciągu pieszo-jezdnego o symbolu

KDP, inną szerokość przewiduje tekst planu w § 16 pkt 1, a inna wskazana jest na rysunku planu. W art. 16 u.p.z.p. oraz § 8 ust. 2 ww. rozporządzenia Ministra Infrastruktury określone zostały zasady sporządzania rysunku do planu miejscowego. W szczególności załącznik graficzny stanowi integralną część uchwały w sprawie planu miejscowego i winien być zgodny z tekstem uchwały. Wykazane w przedmiotowym planie miejscowym rozbieżności pomiędzy tekstem a rysunkiem planu mogą powodować różne interpretacje dotyczące szerokości dróg. Tym bardziej, że są to drogi projektowane i właściciele nieruchomości przeznaczonych pod drogi powinni mieć wiarygodną informację, jaka część nieruchomości będzie zajęta pod drogi. Plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego i jego ustalenia w żadnym aspekcie nie powinny budzić wątpliwości co do zasad jego stosowania.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p. w planie miejscowym określa się obowiązkowo granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, w tym obszarów szczególnego zagrożenia powodzią. W § 10 tekstu przedmiotowej uchwały ustalono, że w zakresie ochrony terenów przed powodzią, w zasięgu szczególnego zagrożenia powodzią, wszelkie działania należy opierać o przepisy odrębne. Natomiast z art. 881 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469, z późn. zm.) oraz § 4 pkt 7 powołanego rozporządzenia Ministra Infrastruktury wynika, że w planie miejscowym powinny znaleźć się zakazy, nakazy i ograniczenia w zabudowie na terenach zagrożonych powodzią. W granicach niniejszego opracowania znajdują się tereny szczególnego zagrożenia powodzią. Wyznaczona w niniejszym planie na terenie o symbolu 1.P linia zabudowy obejmuje swym zasięgiem tereny szczególnego zagrożenia powodzią, dopuszczając możliwość realizacji nowej zabudowy na ww. terenie. Brak ograniczeń, nakazów i zakazów w zabudowie dla terenów o szczególnym zagrożeniu powodzią powoduje, że nowa zabudowa na terenie o symbolu 1.P (zabudowa produkcyjna, składy, magazyny, bazy transportowe oraz zabudowa usługowa, garaże, budynki gospodarcze, wiaty) jest możliwa także w rejonie szczególnego zagrożenia powodzią.

Ponadto w § 3 pkt 13 tekstu uchwały wprowadzono definicję „reklamy”, która jest niedopuszczalną modyfikacją definicji określonej w art. 2 pkt 16a u.p.z.p. i stanowi istotne naruszenie § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie Zasad techniki prawodawczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Zgodnie z art. 14 ust. 8 u.p.z.p. uchwała w sprawie uchwalenia planu miejscowego jest aktem prawa miejscowego i powinna spełniać wymogi określone w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie Zasad techniki prawodawczej.

Stanowienie prawa miejscowego podlega regułom określonym w powołanym rozporządzeniu. Akt prawa miejscowego powinien być jasny i czytelny, powinien zawierać ustalenia w formie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń.

Wobec powyższego, stosownie do art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, należało orzec jak na wstępie.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

wz. Wojewody Łódzkiego
Wicewojewoda

Karol Młynarczyk

Do wiadomości:

Prezydent Miasta Kutno.